

der skal springes. Den, som ikke tør give sig Springet i Vold, mangler Troen og er ikke den rette.

Det er af største Vigtighed, at dette s'aa fast, inden den Opfattelse vinder Indpas, at med Kvindesagen kan der gaas paa Akkord, og den som repræsenterer denne Sag, kan stillet overfor et af dens Principspørgsmaal, svigte. Det være langt fra mig at gaa i Rette med de to forøvrigt saa intelligente og sympatiske Ordførere i denne Sag indenfor Venstre og det konservative Parti. De har talt ud af deres fulde Overbevisning. Ulykken er kun, at denne Overbevisning ikke er Kvindesagens. De har intet Løfte givet Kvindesagens Venner; de har valgt deres Standpunkt i fuld Frihed og har valgt det, som fører bort fra Kvindesagen.

Men der er derimod al Grund til at gaa i Rette med Kvindesagens Organisation, hvis den erklærer sig og saa herefter tilfredsstillet med alle de kvindelige Repræsentanter paa Rigsdagen, og hvis den ikke drager den Lære af denne Prøves Udfald, at ikke enhver Kvinde, som har vundet sit Partis Tillid, straks har gjort sig fortjent til Kvindesagens Tillid.

I Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder vil Kvindesagen efter al Sandsynlighed lide et Nederlag, og Nederlaget vil blive saa meget bitrere, som Slaget, der er blevet rettet mod Kvindesagen, er blevet rettet af Kvindehænder. Maaske er ingen af rette vedkommende sig bevidst den raffinerede Grusomhed, som ligger heri, men der er sikkert Mænd, som har forstaaet den og vurderet den.

Kvindesagens Venner har i hvert Tilfælde ingen Grund til at skamme sig over dette Nederlag; men der er for dem al Grund til at gøre sig de størst mulige Anstrængelser ved det tilstundende Valg for at sikre sig de kvindelige Repræsentanter paa Tingene, som uanset deres politiske Standpunkt vil stille sig helt og holdent paa Kvindesagens Program, thi kun overfor dem kan der gøres Ansvar gældende. Ad hvilke Veje dette skal naas, maa de ledende afgøre; er der Vilje, saa er der ogsaa en Vej.

Der er talt fra Kvindeorganisationens Side om at rette en Henvendelse til Regering og Rigsdag for at hindre, at Kvinder udelukkes fra de kirkelige Embeder, men Modstandernes Parti vil med Rette gøre gældende, at Kvinder selv paa Rigsdagen har dømt

i denne Sag. Den Sag, som rettelig burde være en Kvindesag, er dermed bleven en Partisag, og en Henvendelse til Rigsdagen fra Kvindeorganisationens Side vil nødvendig blive en Haandsrækning til bestemte Partier. Nej, det eneste Kvindesagens Venner har at gøre, er at tage Lære af Nederlaget og ruste sig til at tage det nye Slag, som vil komme*). Thi Spørgsmaalet om Kvinders Ret til at beklæde Præsteembeder er ikke afgjort med den endelige Afstemning paa Rigsdagen.

Det vil vedblive at spøge her i Landet, Diskussionen paa Rigsdagen vil blive afløst af Diskussioner ude i de kirkelige Kredse. Mænd vil staa mod Mænd og Kvinder mod Kvinder indenfor Menighederne ligesom nu inde paa Rigsdagen, og for nogen aner det, vil Spørgsmaalet atter dukke frem, og de kvindelige Rigsdagsrepræsentanter vil atter komme til at aflægge Prøve paa deres kvindesaglige Sindelag.

Da skal det kendes, om den Kvindeorganisation, som har paataget sig at forvalte Kvindesagen her i Landet, til den Tid har formaaet at sikre sig en fulgode Repræsentant indenfor hvert af de politiske Partier, saaledes, at Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Kirkens Embeder kan blive en Sag, som forener Kvinder indenfor alle Partier. Lykkes det, da ligger Sagen atter i sit naturlige Leje som Kvindesag og ikke som Partisag, og da vil Spørgsmaalet sikkert uden Vanskeligheder blive løst til Kvindesagens Tilfredshed.

Distriktsmødet i Sorø.

Distriktsmødet, forenet med Sorø Kredens 25 Aars Jubilæum den 27. og 28. Aug., blev et værdigt Led i den Kæde af smukke Oplevelser, som D. K.s forskellige større og mindre Aarsmøder beriger Deltagerne med.

Et stort Antal Delegerede var mødt, og saavel Samfundets nuværende Formand som dets Æresformand, Fru Bojsen-Møller, var Sorøkredsens Gæster. Den smukt pyntede Sal dannede en værdig Ramme om Dagens saglige og vægtige Forhandlinger, og ved det med store, røde Blomster smykkede Festbord tilbragte om Aftenen saavel Delegerede som Gæster og andre Medlemmer, i et Antal af

*) Udhævet af os.

henved 150, i den bedste Stemning et Par herlige Timer, hvor man i Sang og Tale fejrede „Jubilaren“ (Sorøkredsen), Distriktsformanden, D. K.s Formand og mange flere, indtil man behageligt overraskedes ved, at et stort Sangkor indfandt sig og afsang „Valdemarslaget“ og en Del andre flerstemmige Sangværker, og derved gjorde Aftenen yderligere festlig for de mange Deltagere.

1. Dags Forhandlinger drejede sig hovedsagelig om

Formandens Beretning

og Regnskabet, der godkendtes.

Oprettelse af nye Kredse,

i hvilken Anledning der nedsattes et Udvalg, bestaaende af Elisa Petersen, Gyrithe Lemche og Dr. Dalmark, Sorø,

Skolesagen, om hvilken Fru Johanne Andersen holdt et klart og in-struktivt Foredrag og gjorde Rede for den Arbejdsplan, som Fællestyrelsens Udvalg om Skolesagen agtede at følge — en Plan, som efter en livlig Diskussion vandt Mødets Tilslutning.

Eftermiddagen optoges af Fru Arenholts interessante Foredrag „Lige Løn“, hvortil var knyttet en Udredning af Spørgsmaalet om, hvorvidt „Ligelønsprincippet“ og „Forsørgerlønsprincippet“ har nogen naturlig Forbindelse med hinanden. Medens Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Staten skal komme Forsørgeren til Hjælp, jo endnu langt fra er uddebatteret, var der ingen Meningsforskel med Hensyn til Ligelønsprincippet hos Forsamlingen.

Paa næste Dags Møde genvalgtes Elisa Petersen som Formand, og Fru Sigv. Hansen valgtes som Medlem af Distriktsstyrelsen. Fru Kemp blev Suppleant.

Et af Fru Lemche fremsat Forslag om Udarbejdelse af en Vejledning for Kredsenes modtoges med stor Tilslutning og gav Anledning til en længere Diskussion om Kredsens Arbejde.

Det overordentlig vellykkede Møde sluttede med en fornøjelig Sejltur og Sammenkomst paa „Parnas“.

Statsunderstøttelse til Samfundskursus.

Vi har haft den Glæde at modtage følgende:

I Anledning af, at Bestyrelsen i et hertil indgivet Andragende af 11. Juni